# ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 11. mája 2010 *

Vo veci T-121/08,

**PC-Ware Information Technologies BV,** so sídlom v Amsterdame (Holandsko), v zastúpení: L. Devillé a B. Maerevoet, advokáti,

žalobkyňa,

proti

**Európskej komisii,** v zastúpení: E. Manhaeve, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Wytinck, advokát,

žalovanej,

* Jazyk konania: holandčina.

ktorej predmetom je v prvom rade návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 11. januára 2008, ktorým sa zamieta ponuka predložená žalobkyňou v rámci verejného obstarávania DIGIT/R2/PO/2007/022 a subsidiárne návrh na náhradu škody, ktorá bola žalobkyni údajne spôsobená konaním Komisie,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa) a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. júla 2009,

vyhlásil tento

## Rozsudok

### Právny rámec

A — *Právna úprava Spoločenstva*

1 Verejné obstarávania dodávok Európskej komisie upravujú ustanovenia piatej hlavy prvej časti nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74, ďalej len „rozpočtové nariadenie"), ako aj ustanovenia piatej hlavy prvej časti nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie [rozpočtového nariadenia] (Ú. v. ES L 357, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145, ďalej len „vykonávacie pravidlá"), v ich zneniach uplatniteľných na túto vec.

2 Podľa článku 100 rozpočtového nariadenia:

„1. Povoľujúci úradník rozhodne, s kým sa zmluva uzavrie v súlade s výberovými kritériami a kritériami prijatia návrhu zmluvy ustanovenými vopred v dokumentoch týkajúcich sa vyhlásenia verejnej súťaže a v pravidlách verejného obstarávania.

2. Verejný obstarávateľ oznámi uchádzačom alebo účastníkom verejnej súťaže, ktorých žiadosti alebo ponuky sú zamietnuté, dôvody, pre ktoré bolo toto rozhodnutie prijaté a všetkým účastníkom verejnej súťaže, ktorých ponuky sú prípustné, a ktorí o to písomne požiadajú, charakteristiky a pomerné výhody úspešnej ponuky a meno účastníka verejnej súťaže, s ktorým sa zmluva uzatvorila.

Niektoré podrobnosti však nemusia byť zverejnené v prípade, že ich zverejnenie by bránilo uplatneniu práva, bolo by v protiklade s verejným záujmom alebo by poškodilo oprávnené obchodné záujmy verejných alebo súkromných podnikov, alebo by obmedzovalo spravodlivú hospodársku súťaž medzi týmito podnikmi."

3 Článok 130 ods. 1 a 3 vykonávacích pravidiel stanovuje, že:

„1. Súčasťou dokumentov týkajúcich sa výzvy na predloženie súťažných návrhov musí byť aspoň:

…

b) technické špecifikácie, ktoré sú k nej pripojené…;

…

3. Technické špecifikácie musia aspoň:

…

c) stanoviť technické špecifikácie…;

…“

4 Článok 139 ods. 1 vykonávacích pravidiel stanovuje:

„1. Ak sa cenové ponuky pre danú zmluvu javia neobvykle nízke, verejný obstarávateľ si ešte pred zamietnutím takýchto súťažných návrhov na základe uvedeného dôvodu písomne vyžiada podrobné údaje o základných prvkoch súťažného návrhu, ktoré považuje za dôležité a tieto základné prvky si preverí po vypočutí zúčastnených strán, berúc do úvahy vysvetlenia, ktoré boli poskytnuté. Tieto podrobné údaje sa môžu týkať najmä dodržiavania ustanovení spojených s ochranou práce a pracovnými podmienkami, ktoré platia v mieste, kde sa má práca, služba alebo dodávka realizovať.

Verejný obstarávateľ môže brať do úvahy najmä vysvetlenia, ktoré sa týkajú:

a) ekonomiky výrobného procesu, poskytovania služieb alebo stavebného postupu;

b) zvolených technických riešení alebo výnimočne priaznivých podmienok, ktoré sú dostupné uchádzačovi;

c) pôvodnosť súťažného návrhu.“

5 Článok 146 ods. 4 vykonávacích pravidiel stanovuje:

„Výbor na vyhodnocovanie súťažných návrhov si v prípade neobvykle nízkych cenových ponúk uvedených v článku [139] tohto nariadenia vyžiada všetky príslušné informácie týkajúce sa zostavenia súťažného návrhu.“

6 Článok 149 vykonávacích pravidiel stanovuje:

„1. Verejní obstarávatelia bez zbytočného odkladu informujú záujemcov a uchádzačov o prijatých rozhodnutiach týkajúcich sa uzavretia zmluvy alebo uzavretia rámcovej zmluvy alebo zavedenia dynamického obstarávacieho systému, vrátane dôvodov akéhokoľvek rozhodnutia o neuzavretí zmluvy alebo neuzavretí rámcovej zmluvy alebo nezavedenia dynamického obstarávacieho systému, v prípade ktorých sa uskutočnilo súťažné konanie, alebo informujú o začatí nového postupu.

2. Verejný obstarávateľ je povinný do pätnástich kalendárnych dní od dátumu prijatia písomnej žiadosti oznámiť informácie uvedené v článku 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia.

3. V prípade zákaziek, ktoré zadávajú inštitúcie Spoločenstva na vlastný účet a ktorých hodnota je vyššia alebo rovná prahovým úrovniam stanoveným v článku 158 a ktoré nie sú vylúčené z pôsobnosti smernice 2004/18/ES, verejný obstarávateľ informuje všetkých vylúčených uchádzačov alebo záujemcov súčasne a osobitne

prostredníctvom listu, faxu alebo elektronickou poštou, že ich žiadosť alebo ponuka nebola akceptovaná, a to v niektorej z týchto fáz:

a) krátko po prijatí rozhodnutí na základe kritérií vylúčenia a podmienok účasti a pred rozhodnutím o udelení v postupoch verejného obstarávania, ktoré sú rozdelené do dvoch osobitných fáz;

b) pokiaľ ide o rozhodnutia o udelení a rozhodnutia o zamietnutí ponúk, čo najskôr po rozhodnutí o udelení a najneskôr v priebehu nasledujúceho týždňa.

Verejný obstarávateľ v každom prípade uvedie dôvody neakceptovania ponuky alebo žiadosti a informáciu o možných opravných prostriedkoch.

Verejní obstarávatelia zároveň s oboznámením neúspešných uchádzačov a záujemcov o zamietnutí informujú víťazného uchádzača o rozhodnutí uzavrieť zmluvu, pričom upresnia, že oznámenie o rozhodnutí nepredstavuje záväzok zo strany príslušného verejného obstarávateľa.

Neúspešní uchádzači a záujemcovia môžu na základe písomnej žiadosti zaslanej listom, faxom alebo elektronickou poštou dostať doplňujúce informácie o dôvodoch zamietnutia a všetci uchádzači, ktorí predložili platnú ponuku, informácie o charakteristikách a výhodách vybranej ponuky, ako aj meno víťaza, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 100 ods. 2 druhý pododsek rozpočtového nariadenia. Verejný obstarávateľ je povinný odpovedať do pätnástich kalendárnych dní od dátumu prijatia písomnej žiadosti.“

7 Bod 3.3 technických špecifikácií týkajúcich sa verejného obstarávania DIGIT/R2/PO/2007/022 nazvaný „Veľkokapacitný distribútor produktov firmy Microsoft (LAR 2007)“ a uverejnený Komisiou v Dodatku k *Úradnému vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ S 183, 2007, ďalej len „verejné obstarávanie“), stanovuje, že:

„Odchylne od ‚pokynov pre uchádzačov, ktorí predložili ponuku v nadväznosti na verejné obstarávanie vyhlásené generálnym riaditeľstvom informatiky‘ sa na zmluvu vyplývajúcu z tohto verejného obstarávania uplatní právo Spoločenstva, pričom na body, v ktorých právo Spoločenstva neupravuje dotknutú právnu otázku, sa uplatní belgické právo.“

8 Bod 1.1.1 pokynov pre uchádzačov, ktorí predložili ponuku v nadväznosti na verejné obstarávanie vyhlásené generálnym riaditeľstvom informatiky, stanovuje, že:

„Verejné obstarávanie EÚ inštitúcií, agentúr a iných orgánov upravujú najmä tieto ustanovenia:

1. Piata hlava prvej časti nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, v znení posledných zmien a doplnení.

2. Piata hlava prvej časti nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, v znení posledných zmien a doplnení.

3. Dohoda Svetovej obchodnej organizácie o verejnom obstarávaní, ku ktorej Európske spoločenstvo pristúpilo na základe rozhodnutia Rady zo 16. novembra 1987, ktorým bol uzavretý Protokol o zmenách a doplneniach Dohody GATT o verejnom obstarávaní.“

B — *Vnútroštátna práva úprava*

9 Článok 40 zákona zo 14. júla 1991 o obchodných praktikách a o informovaní a ochrane spotrebiteľa (*Moniteur belge* z 29. augusta 1991, s. 18712, ďalej len „belgický zákon o obchodných praktikách“) stanovuje:

„Obchodníkom sa zakazuje ponúknuť na predaj alebo predávať tovar so stratou.

Za stratový predaj sa považuje predaj za cenu, ktorá sa nerovná aspoň cene, ktorá bola účtovaná za tovar pri jeho dodaní, alebo ktorá by sa účtovala pri jeho opätovnom dodaní.

…“

**Skutkové okolnosti**

10 Dňa 30. marca 2007 Komisia v Dodatku k *Úradnému vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ S 63) uverejnila oznámenie s predbežnými informáciami o verejnom obstarávaní nazvanom „Veľkokapacitný distribútor produktov firmy Microsoft (LAR 2007)“, označenom DIGIT/R2/PO/2007/022, s cieľom uzatvoriť rámcovú zmluvu, ktorej predmetom je jednorázový nákup softvérov a licencií dodávateľa Microsoft (ďalej len „dodávateľ“) zo strany Komisie a iných európskych inštitúcií.

11 Žalobkyni, PC-Ware Information Technologies BV, boli listom z 21. septembra 2007 zaslané technické špecifikácie týkajúce sa uvedeného verejného obstarávania.

12 Komisia 22. septembra 2007 uverejnila oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania.

13 Dňa 2. novembra 2007 žalobkyňa zaslala Komisii svoju ponuku. V tejto ponuke je uvedené, že v súlade najmä s článkom 40 belgického zákona o obchodných praktikách, ktorý zakazuje stratový predaj, žalobkyňa ponúka zľavu na cenu výrobkov a licencií dodávateľa v rámci dotknutého verejného obstarávania vo výške 17,70 %.

14 Komisia listom z 3. decembra 2007 požiadala úspešného uchádzača, aby potvrdil, že jeho ponuka je v súlade s platnou právnou úpravou, a najmä, že nejde o stratový predaj. Dňa 4. decembra 2007 úspešný uchádzač potvrdil, že spĺňa túto požiadavku.

15 Dňa 10. januára 2008 Komisia prijala rozhodnutie o udelení dotknutého verejného obstarávania úspešnému uchádzačovi.

16 Komisia listom z 11. januára 2008 informovala žalobkyňu o svojom rozhodnutí zamietnuť jej ponuku z dôvodu, že na základe požiadavky týkajúcej sa verejného obstarávania nepredstavuje najlepší pomer kvality a ceny. V tomto liste bolo taktiež uvedené, že žalobkyňa môže požiadať o doplňujúce informácie.

17 Elektronickou poštou zo 16. januára 2008 a opätovným prípisom z 18. januára 2008 žalobkyňa požiadala Komisiu o uskutočnenie zhodnocujúcej schôdze, pričom najmä spresnila, že predmetom uvedenej schôdze je zhodnotenie silných a slabých bodov jej ponuky v porovnaní s ponukou, ktorá bola vybraná, aby lepšie porozumela výsledkom hodnotenia.

18 V nadväznosti na tento návrh Komisia zorganizovala stretnutie so zástupcami žalobkyne, ktoré sa uskutočnilo 28. januára 2008.

19 Komisia listom z 29. januára 2008 oznámila žalobkyni meno úspešného uchádzača, ako aj zhrnutie zhodnocujúcej schôdze, v ktorom je najmä uvedené, že cena ponúknutá úspešným uchádzačom zodpovedá 81,75 % ceny tovarov, ktorých sa dotknuté verejné obstarávanie týka, teda zľave vo výške 18,25 %. V uvedenom liste je taktiež uvedené, že zákazka bola zadaná úspešnému uchádzačovi z dôvodu, že jeho ponuka predstavovala lepší pomer kvality a ceny.

20 Dňa 21. februára 2008 Komisia uzavrela s úspešným uchádzačom zmluvu označenú ako DI 06270 00.

21 Komisia 15. marca 2008 uverejnila oznámenie o udelení verejného obstarávania v Dodatku k *Úradnému vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ S 53).

**Konanie a návrhy účastníkov konania**

22 Podaním do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. marca 2008 žalobkyňa podala túto žalobu.

23 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté na pojednávaní, ktoré sa konalo 7. júla 2009.

24 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za prípustnú,

— zrušil rozhodnutie Komisie doručené listom z 11. januára 2008, ktorým bola zamietnutá ponuka žalobkyne predložená v nadväznosti na vyhlásenie verejného obstarávania DIGIT/R2/PO/2007/022-LAR 2007 a ktorým bola zákazka zadaná úspešnému uchádzačovi,

— rozhodol, že konanie Komisie bolo protiprávne a zakladá jej zodpovednosť,

— subsidiárne, v prípade, ak by už bola zákazka vykonaná, keď Všeobecný súd vyhlási rozsudok, alebo zamietavé rozhodnutie by už nebolo možné zrušiť, zaviazal Komisiu na náhradu škody vo výške 654 962,38 eura z dôvodu odškodnenia za ujmu spôsobenú žalobkyni týmto konaním,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

25 Komisia navrhuje, aby Všeobecný Súd:

— vyhlásil návrh na zrušenie za neprípustný v celom rozsahu alebo aspoň za nedôvodný,

— vyhlásil návrh na náhradu škody za neprípustný alebo aspoň za nedôvodný,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

**Právny stav**

A — *O návrhu na zrušenie*

26 Treba uviesť, že žalobkyňa svojím druhým žalobným návrhom uvedeným v bode 24 vyššie navrhuje zrušenie rozhodnutia Komisie doručené listom z 11. januára 2008, ktorým bola zamietnutá jej ponuka a zákazka bola zadaná úspešnému uchádzačovi.

27 Ako vyplýva z bodu 16 vyššie, Komisia listom z 11. januára 2008 pritom len informovala žalobkyňu o svojom rozhodnutí zamietnuť jej ponuku z dôvodu, že na základe požiadavky týkajúcej sa verejného obstarávania jej ponuka nepredstavuje najlepší pomer kvality a ceny. Všeobecný súd sa preto domnieva, že uvedený list nemožno vykladať ako rozhodnutie, ktorým ako takým bola zákazka zadaná úspešnému uchádzačovi.

V prejednávanej veci bolo rozhodnutie o zadaní zákazky prijaté 10. januára 2008, ako je to uvedené v bode 15 vyššie.

28 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že návrh na zrušenie rozhodnutia o zadaní zákazky uchádzačovi a rozhodnutia o zamietnutí ponuky iného uchádzača týkajúcej sa toho istého verejného obstarávania sú úzko spojené (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. apríla 2007, Deloitte Business Advisory/Komisia, T-195/05, Zb. s. II-871, bod 113).

29 Treba preto konštatovať, že napadnuté rozhodnutie sa v rámci tejto žaloby týka zamietnutia ponuky a zároveň zadania zákazky.

1. *O prípustnosti návrhu na zrušenie*

30 Hoci Komisia formálne neuplatnila námietku neprípustnosti, tvrdí, že návrh na zrušenie je neprípustný jednak z dôvodu nedostatku záujmu žalobkyne na konaní a jednak z dôvodu bezpredmetnosti.

a) O nedostatku záujmu žalobkyne na konaní

Tvrdenia účastníkov konania

31 Komisia sa domnieva, že návrh na zrušenie treba zamietnuť z dôvodu nedostatku záujmu žalobkyne na konaní. Pokiaľ by tvrdenie žalobkyne, ktoré uviedla na podporu jej žaloby a spočívajúce v tom, že ponuka úspešného uchádzača dotknutého verejného

obstarávania je v rozpore s článkom 40 belgického zákona o obchodných praktikách zakazujúceho stratový predaj, malo byť prijaté, vyplývalo by z toho, že ponuka predložená žalobkyňou taktiež porušuje článok 40 belgického zákona o obchodných praktikách. Samotná žalobkyňa totiž uznáva, že predala výrobky bez ziskového rozdielu, čo by malo byť podľa článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách tiež považované za stratový predaj. Z toho vyplýva, že nielen jej ponuka by nemohla byť vybraná, ale aj to, že žalobkyňa by sa nemohla domáhať náhrady škody, pretože údajný nezákonný akt Komisie by jej nespôsobil žiadnu ujmu.

32 Žalobkyňa tvrdí, že úvahy Komisie v súvislosti s neprípustnosťou z dôvodu nedostatku záujmu na konaní sa týkajú veci samej, preto nesúvisia s otázkou prípustnosti žaloby.

Posúdenie Všeobecným súdom

33 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je prípustná len v rozsahu, v akom má táto osoba záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto záujmu je, že samotné zrušenie napadnutého aktu môže vyvolať právne následky a že žaloba môže svojím výsledkom priniesť prospech účastníkovi, ktorý ju podal (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2007, EnBW Energie Baden-Württemberg/Komisia, T-387/04, Zb. 2007 s. II-1195, bod 96 a tam citovanú judikatúru).

34 Je potrebné konštatovať, že argumentácia Komisie týkajúca sa nedostatku záujmu žalobkyne na konaní vychádza z predpokladu, podľa ktorého by sa mal v tejto veci uplatniť článok 40 belgického zákona o obchodných praktikách. Z písomných vyjadrení Komisie totiž výslovne vyplýva, že žalobkyňa by nemala záujem na konaní len

v prípade, keď by Všeobecný súd zastával názor, že ponuka úspešného uchádzača je v rozpore s článkom 40 belgického zákona o obchodných praktikách.

35 Všeobecný súd pritom konštatuje, že z písomných vyjadrení Komisie týkajúcich sa druhého žalobného návrhu vyplýva, že Komisia spochybňuje uplatnenie tohto ustanovenia v prejednávanej veci. Je preto potrebné konštatovať, ako to tvrdí žalobkyňa, že na otázku uplatnenia článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách sa vzťahuje meritórne preskúmanie návrhu na zrušenie.

36 Vzhľadom na neexistenciu relevantných tvrdení zo strany Komisie na podporu jej tvrdení o nedostatku záujmu na konaní treba túto námietku neprípustnosti zamietnuť.

b) O bezpredmetnosti návrhu na zrušenie

Tvrdenia účastníkov konania

37 Komisia sa domnieva, že žalobkyňa sa domáha len náhrady škody a že jej hlavný návrh na zrušenie sa stal bezpredmetným. Zákazka už bola totiž čiastočne vykonaná, čo vzhľadom na návrhy žalobkyne znamená, že podľa tejto žaloby sa žalobkyňa vzdala svojho návrhu na zrušenie, aby ho nahradila návrhom na náhradu škody.

38 Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdeniami Komisie a potvrdzuje, že má stále záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia.

Posúdenie Všeobecným súdom

39 Podľa judikatúry na to, aby si žalobca v priebehu konania zachoval záujem na zrušení napadnutého aktu, musí byť uvedené zrušenie samo osebe spôsobilé vyvolať právne následky, ktoré môžu spočívať najmä v náprave prípadných škôd vyplývajúcich z tohto aktu, alebo zabrániť tomu, aby sa namietaná protiprávnosť v budúcnosti zopakovala (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 26. apríla 1988, Apesco/Komisia, 207/86, Zb. s. 2151, bod 16; rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. marca 1999, Gencor/Komisia, T-102/96, Zb. s. II-753, bod 41, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 5. decembra 2007, Schering-Plough/Komisia a EMEA, T-133/03, neuverejnené v Zbierke, bod 31).

40 V predmetnej veci, pokiaľ ide o rámcovú zmluvu, ktorá môže slúžiť ako predloha na verejné obstarávanie rovnocenných zmlúv v budúcnosti, existuje záujem vyhnúť sa tomu, aby sa protiprávnosť namietaná žalobkyňou v budúcnosti zopakovala. Komisia preto nesprávne tvrdí, že návrh na zrušenie sa stal bezpredmetným.

41 Vzhľadom na závery uvedené v bodoch 36 a 40 vyššie treba tento návrh na zrušenie vyhlásiť za prípustný.

2. *O veci samej*

42 Žalobkyňa na podporu svojho návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia uvádza dva žalobné dôvody založené po prvé na porušení povinnosti odôvodnenia a po druhé na porušení ustanovení článku 55 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek

na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132), ako aj článku 139 ods. 1 a článku 146 ods. 4 vykonávacích pravidiel v spojení s ustanoveniami článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách zakazujúceho stratový predaj.

43 V prvom rade je potrebné na účely vymedzenia predmetu tejto žaloby preskúmať dôvodnosť druhého žalobného dôvodu.

a) O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 55 smernice 2004/18, ako aj článku 139 ods. 1 a článku 146 ods. 4 vykonávacích pravidiel v spojení s ustanoveniami článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách

Tvrdenia účastníkov konania

44 Žalobkyňa po prvé tvrdí, že pri predložení svojej ponuky výslovne upozornila Komisiu na to, že v rámci dotknutého verejného obstarávania ponúkla najvyššie možné percento zľavy, t. j. 17,70 %. Maximálne percento tejto zľavy malo platiť pre všetky ponuky súvisiace s dotknutým verejným obstarávaním, vrátane ponuky úspešného uchádzača. Na podporu tohto tvrdenia sa žalobkyňa opiera o list z 29. októbra 2007, ktorý jej zaslal dodávateľ a ktorý bol priložený k jej ponuke z 2. novembra 2007 (ďalej len „list od dodávateľa“). Žalobkyňa okrem toho uvádza, že toto tvrdenie potvrdzuje

skutočnosť, že ďalší traja uchádzači predložili svoje ponuky so zľavou vo výške 17,70 %, o čom teda Komisia vedela.

45 Žalobkyňa však uvádza, že zo skutočností uvedených v spise vyplýva, že ponuka úspešného uchádzača obsahovala ponuku so zľavou vo výške 18,25 %, pričom išlo o vyššiu zľavu, ako je tá, ktorú dodávateľ poskytol všetkým predajcom. Podľa žalobkyne je teda takáto zľava v rozpore s článkom 40 belgického zákona o obchodných praktikách, ktorý zakazuje stratový predaj a ktorý sa v súlade s bodom 3.3 technických špecifikácií uplatňuje na predmetnú vec. Z dôvodu výšky zľavy ponúknutej úspešným uchádzačom je jeho ponuka podľa článku 139 ods. 1 a článku 146 ods. 4 vykonávacích pravidiel ponukou s neobvykle nízkou cenou.

46 Žalobkyňa na záver uvádza, že výberom ponuky úspešného uchádzača, hoci predstavovala ponuku s neobvykle nízkou cenou, Komisia porušila článok 55 smernice 2004/18, ako aj článok 139 ods. 1 a článok 146 ods. 4 vykonávacích pravidiel. Domnieva sa, že takáto ponuka mala byť okamžite Komisiou zamietnutá.

47 Po druhé, keďže Komisia napriek informáciám zaslaným žalobkyňou neprešetrila, či ponuka úspešného uchádzača neporušuje zákaz stratového predaja, porušila zásadu riadnej správy vecí verejných z dôvodu, že starostlivo a nestranne nepreskúmala všetky príslušné skutočnosti.

48 Žalobkyňa po tretie uvádza, že zákonnosť zmluvy uzatvorenej Komisiou s úspešným uchádzačom by mohli všetky dotknuté strany spochybniť na belgických súdoch podľa článkov 95 a 98 belgického zákona o obchodných praktikách alebo článkov 6 a 1133 belgického občianskeho zákonníka.

49 Komisia namieta proti tvrdeniam žalobkyne a navrhuje, aby bol druhý žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

Posúdenie Všeobecným súdom

— O častiach druhého žalobného dôvodu založených na porušení smernice a belgického práva

50 Po prvé treba predovšetkým uviesť, že druhý žalobný spočíva najmä na porušení článku 55 smernice 2004/18. Smernica 2004/18 sa však vzťahuje na ňou určené členské štáty, a teda sa neuplatňuje na verejné obstarávania, ktoré ako v predmetnej veci, uskutočňujú inštitúcie Spoločenstva. Vzhľadom na to treba túto časť druhého žalobného dôvodu vylúčiť ako neúčinnú.

51 Po druhé treba uviesť, že z písomných vyjadrení žalobkyne vyplýva, že druhý žalobný dôvod jednak spočíva v podstate na porušení ustanovení práva Spoločenstva, ktoré sa uplatňujú na ponuky s neobvykle nízkou cenou, a to článku 139 ods. 1 a článku 146 ods. 4 vykonávacích opatrení a jednak, že v spojení s týmito ustanoveniami práva Spoločenstva žalobkyňa odkazuje na ustanovenia článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách.

52 Na jednej strane totiž žalobkyňa Komisii výslovne vytýka porušenie uvedených článkov vykonávacích predpisov.

53 Na druhej strane Všeobecný súd konštatuje, že žalobkyňa prirovnáva stratový predaj v zmysle článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách k ponukám s neobvykle nízkou cenou a to z dvoch dôvodov. Žalobkyňa jednak tvrdí, že ponuka úspešného uchádzača je tak stratovým predajom, ako aj ponukou s neobvykle nízkou cenou, pretože ponúka zľavu vyššiu, ako je zľava poskytnutá dodávateľom. Žalobkyňa sa okrem toho domnieva, že ponuka úspešného uchádzača v rozsahu, v akom predstavuje tak ponuku s neobvykle nízkou cenou, ako aj stratový predaj, mala byť okamžite vylúčená z dotknutého verejného obstarávania, a to v súlade s článkom 139 ods. 1 vykonávacích predpisov.

54 Po tretie je potrebné pripomenúť, ako to vyplýva z ustanovení článku 100 rozpočtového nariadenia, že výber úspešného uchádzača sa musí uskutočniť dodržaním na jednej strane výberových a zadávacích kritérií a na druhej strane pravidiel verejného obstarávania. Z toho istého ustanovenia taktiež vyplýva, že kritériá výberu a kritériá udeľovania sú vopred definované v dokumentoch týkajúcich sa vyhlásenia verejného obstarávania.

55 Ako je pripomenuté v bode 1 vyššie, verejné obstarávania dodávok Komisie upravujú ustanovenia piatej hlavy prvej časti rozpočtového nariadenia a piatej hlavy prvej časti vykonávacích pravidiel.

56 Okrem toho treba konštatovať, že článok 139 ods. 1 a článok 146 ods. 4 vykonávacích pravidiel, na ktorých porušenie žalobkyňa poukazuje v druhom žalobnom dôvode, sú súčasťou tretieho oddielu nazvaného „Metódy verejného obstarávania“ prvej kapitoly piatej hlavy prvej časti vykonávacích pravidiel.

57 Po prvé ustanovenia článku 139 ods. 1 a článku 146 ods. 4 vykonávacieho nariadenia teda predstavujú pravidlá verejného obstarávania v zmysle článku 100 ods. 1 rozpočtového nariadenia. Je preto potrebné v podstate konštatovať, že druhý žalobný dôvod spočíva na porušení pravidiel verejného obstarávania.

58 Po druhé Všeobecný súd konštatuje, ako to vyplýva aj z bodu 45 vyššie, že žalobkyňa sa na účely podpory svojho tvrdenia, podľa ktorého sa článok 40 belgického zákona o obchodných praktikách vzťahuje na predmetnú vec, opiera o ustanovenia bodu 3.3 technických špecifikácií.

59 V súlade s ustanoveniami článku 130 ods. 1 písm. b) a článku 130 ods. 3 písm. c) vykonávacích pravidiel technické špecifikácie sú jednou zo súčastí špecifikácie, ktorá je sama osebe súčasťou dokumentov týkajúcich sa výzvy na predloženie súťažných návrhov.

60 Vzhľadom na záver uvedený v bode 57 vyššie, podľa ktorého druhý žalobný dôvod predložený žalobkyňou na podporu jej návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia v podstate spočíva na porušení pravidla verejného obstarávania v zmysle článku 100 ods. 1 rozpočtového nariadenia, sa žalobkyňa nesprávne odvoláva na ustanovenie technických špecifikácií dotknutého verejného obstarávania, ktoré nie je pravidlom verejného obstarávania, na účely tvrdenia, že článok 40 belgického zákona o obchodných praktikách sa vzťahuje na predmetnú vec.

61 Navyše je potrebné spresniť, že aj za predpokladu, že by žalobkyňa nezávisle poukazovala na porušenie článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách, nemožno takúto výhradu prijať.

62 Všeobecný súd má totiž v rámci žaloby o neplatnosť právomoc rozhodovať o žalobách pre nedostatok právomoci, o porušení podstatných formálnych náležitostí, porušení zmlúv alebo akýchkoľvek pravidiel týkajúcich sa ich uplatnenia či zneužitia právomoci. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd nemôže rozhodovať o údajnom porušení belgickej právnej úpravy ako o právnej otázke, ktorá predpokladá neobmedzené právne preskúmanie. Takéto preskúmanie totiž prislúcha len belgickým orgánom (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2000, AICS/Parlament, T-139/99, Zb. s. II-2849, bod 40).

63 Podľa zásady riadnej správy vecí verejných a zásady lojálnej spolupráce medzi inštitúciami Únie a členskými štátmi bola však Komisia povinná sa uistiť, že podmienky stanovené pre toto verejné obstarávanie nebudú potenciálnych uchádzačov viesť k porušeniu belgickej právnej úpravy, ktorá sa môže uplatniť na zmluvu v predmetnej veci (pozri analogicky rozsudky Súdu prvého stupňa AICS/Parlament, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 41, a z 11. júna 2002, AICS/Parlament, T-365/00, Zb. s. II-2719, bod 63), pričom táto otázka patrí do posúdenia skutkových okolností (rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. júna 2002, AICS/Parlament, už citovaný, bod 63).

64 Všeobecný súd v predmetnej veci konštatuje, že v nadväznosti na list žalobkyne z 2. novembra 2007, v ktorej upozorňuje Komisiu na skutočnosť, že jej ponuka je v súlade s ustanoveniami článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách, Komisia listom z 3. decembra 2007 požiadala úspešného uchádzača, aby potvrdil, že jeho ponuka spĺňa platnú právnu úpravu, a najmä, že nejde o stratový predaj, čo úspešný uchádzač potvrdil listom zo 4. decembra 2007. Vzhľadom na to je potrebné

konštatovať, že Komisia dohliadala na to, aby nedošlo k porušeniu belgickej právnej úpravy, ktorú možno uplatniť na zmluvu v predmetnej veci.

65 Všeobecný súd sa okrem toho domnieva, že žalobkyňa nepreukázala, že ponuka úspešného uchádzača je zjavným alebo nevyhnutným porušením článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách. Žalobkyňa sa totiž len domnieva, že úspešnému uchádzačovi bola poskytnutá zľava rovnaká ako jej a aby potvrdila, že ponuka úspešného uchádzača predstavuje stratový predaj v zmysle článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách, opiera sa len o list dodávateľa. Podľa žalobkyne z uvedeného listu vyplývalo, že maximálna výška zľavy v percentách, ktoré poskytol dodávateľ všetkým predajcom, vrátane úspešného uchádzača v rámci dotknutého verejného obstarávania bola 17,70 %.

66 Z listu dodávateľa však nemožno vyvodiť, že uvedená zľava, ktorú ponúkla žalobkyňa vo svojej ponuke, platila pre všetkých dodávateľových predajcov.

67 V jediných dvoch odsekoch uvedeného listu, je totiž uvedené:

„Týmto potvrdzujeme, že vzhľadom na uvedené vyhlásenie verejného obstarávania, Vaša LAR zľava v súvislosti s Custom Enterprise Agreement Subscription je 17,700 %.

LAR zľava v prípade získania zákazky je uvedená v cenníku Microsoft Select."

68 Zo znenia dodávateľovho listu, ktorý bol určený len žalobkyni, vyplýva, že jeho autor jasne uviedol výšku zľavy, ktorú mohla vyžiť len žalobkyňa. Toto uvedenie nedovoľuje teda z dôvodu nedostatku ďalších informácií domnievať sa, že uvedenou zľavou bola zľava uplatňovaná voči všetkým predajcom, ako to tvrdí žalobkyňa.

69 Okrem toho je potrebné konštatovať, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého ostatní predajcovia predložili ponuku Komisii obsahujúcu zľavu vo výške 17,70 %, je obyčajným tvrdením, ktoré nie je podložené žiadnym dôkazom.

70 Za týchto podmienok, za predpokladu, že by sa článok 40 belgického zákona o obchodných praktikách vzťahoval na predmetnú vec, žalobkyňa nepreukázala, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia zákonnosti ponuky úspešného uchádzača v súvislosti s ustanoveniami uvedeného článku.

– O časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení vykonávacích pravidiel

71 Je potrebné preskúmať, ako to tvrdí žalobkyňa, či Komisia vzhľadom na informácie, ktorými disponovala v súvislosti s ponukou s neobvykle nízkou cenou úspešného uchádzača, postupovala správne, keď automaticky nevylúčila úspešného uchádzača na základe článku 139 ods. 1 a článku 146 ods. 4 vykonávacích pravidiel.

72 V tejto súvislosti z ustanovení článku 139 ods. 1 vykonávacích pravidiel vyplýva, že verejný obstarávateľ má pred zamietnutím ponuky z dôvodu jej neobvykle nízkej ceny povinnosť umožniť uchádzačovi, aby vysvetlil, t. j. odôvodnil jednotlivé prvky svojej ponuky. Takisto povinnosť overiť seriózność ponuky vyplýva z predchádzajúcej existencie pochybností o jej dôveryhodnosti, keďže hlavným cieľom tohto článku je navyše umožniť uchádzačovi, aby nemohol byť vylúčený z daného verejného obstarávania bez možnosti odôvodniť obsah svojej ponuky, ktorá sa javí ako ponuka s neobvykle nízkou cenou (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium/Komisia, T-148/04, Zb. s. II-2627, bod 49).

73 Je potrebné taktiež pripomenúť, že Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré zohľadňuje pri rozhodovaní o tom, s kým uzavrie zmluvu v rámci verejného obstarávania, a že preskúmanie Všeobecným súdom sa musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané procesné pravidlá a pravidlá týkajúce sa odôvodnenia, či sa vychádzalo z vecne presne zistených skutkových okolností, či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok TQ3 Travel Solutions Belgium/Komisia, už citovaný v bode 72 vyššie, bod 47 a tam citovanú judikatúru).

74 V predmetnej veci jedinou informáciou, o ktorú sa opiera žalobkyňa, aby preukázala, že ponuka úspešného uchádzača mala neobvykle nízku cenu, je opäť list od dodávateľa. V tejto súvislosti tvrdí, že maximálna hranica tejto zľavy mala platiť pre všetky ponuky súvisiace s dotknutým verejným obstarávaním, vrátane ponuky úspešného uchádzača.

75 Vzhľadom na úvahy Všeobecného súdu uvedené v bodoch 65 až 68 vyššie treba pritom konštatovať, že takéto tvrdenie list od dodávateľa nepotvrdzuje.

76 Vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje Komisia, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré zohľadňuje v rámci uzavretia zmlúv pri verejnom obstarávaní, žalobkyňa jej nesprávne vytýka, že nekonštatovala, že ponuka úspešného uchádzača má neobvykle nízku cenu, a tým túto ponuku ako takú nevylúčila v zmysle článku 139 ods. 1 vykonávacích pravidiel.

77 Tento záver nemožno zmeniť ani vzhľadom na dve nasledujúce tvrdenia, ktoré taktiež žalobkyňa predložila na podporu druhého žalobného dôvodu.

78 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne v súvislosti s porušením zásady riadnej správy vecí verejných, ktoré vyplýva z porušenia Komisie jej povinnosti starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti predmetnej veci a presnejšie z nezamietnutia ponuky úspešného uchádzača ako ponuky s neobvykle nízkou cenou, stačí konštatovať, že aj napriek tomu, že Komisia nekvalifikovala túto ponuku ako ponuku s neobvykle nízkou cenou, svoju dôslednosť preukázala pri preskúmaní ponuky úspešného uchádzača. Ako to totiž uviedol aj Všeobecný súd v bode 64 vyššie, Komisia v liste z 3. decembra 2007 požiadala úspešného uchádzača, aby potvrdil, že jeho ponuka je v súlade s právnou úpravou, ktorá sa na ňu uplatňuje, a najmä, že nejde o stratový predaj. Preto z dôvodu neuvedenia ďalších skutočností žalobkyňou na podporu jej tvrdenia spočívajúceho na porušení zásady riadnej správy vecí verejných v súvislosti s preskúmaním ponuky úspešného uchádzača treba toto tvrdenie zamietnuť ako nedôvodné.

79 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne týkajúce sa údajnej možnosti napadnutia platnosti zmluvy uzavretej medzi Komisiou a úspešným uchádzačom na belgických súdoch, je potrebné konštatovať, že toto tvrdenie sa netýka zákonnosti napadnutého rozhodnutia vydaného v rámci dotknutého verejného obstarávania, ale sa týka zákonnosti zmluvy, ktorá z neho vyplýva. Z toho je zrejmé, že toto tvrdenie treba zamietnuť.

80 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že druhý žalobný dôvod treba zamietnuť.

b) O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

81 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nie je správne odôvodnené, pokiaľ ide tak o formu, ako aj vecný obsah.

82 Žalobkyňa po prvé uvádza, že Komisiu výslovne upozornila jednak na uplatnenie článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách na dotknuté verejné obstarávanie a jednak na skutočnosť, že v jej ponuke navrhovala najvyššiu možnú zľavu s prihliadnutím na zákaz stratového predaja stanoveného týmto článkom. Pritom napriek povinnosti, ktorá zaväzuje Komisiu starostlivo a nestranne preskúmať relevantné skutočnosti v predmetnej veci, ani napadnuté rozhodnutie, ani súhrnná správa zo zhodnocujúcej schôdze neobsahovali odôvodnenie týkajúce sa tejto relevantnej skutočnosti a nemožno z toho ani vyvodiť, že Komisia na to prihliadala. Napadnuté rozhodnutie je preto odôvodnené veľmi zúžene alebo príliš nejasne alebo veľmi málo jasne. Komisia teda porušila všeobecnú povinnosť odôvodnenia a článok 18 Európskeho kódexu

dobrej správnej praxe, schváleného rezolúciou Európskym parlamentom zo 6. septembra 2001 (Ú. v. ES C 72 E, 2002, s. 331, ďalej len „kódex dobrej praxe“).

83 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Komisia si taktiež nesplnila povinnosť stanovenú v článku 18 ods. 2 kódexu dobrej praxe osobitne odôvodniť napadnuté rozhodnutie, pokiaľ ide o uplatnenie článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách.

84 Po tretie z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že Komisia skutočne dodržala zásadu rovnosti zaobchádzania, ako je uvedená v článku 5 kódexu dobrej praxe, pokiaľ ide o uplatnenie článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách. Uvedené odôvodnenie je teda od základu nedostatočné.

85 Po štvrté odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nedovoľuje overiť a preskúmať v súlade s článkom 4 kódexu dobrej praxe, či právna úprava, ktorá sa uplatňuje na predmetnú vec, a to právo Spoločenstva v spojení s článkom 40 belgického zákona o obchodných praktikách, bola skutočne uplatnená a dodržaná.

86 Komisia namieta proti tvrdeniam žalobkyne a navrhuje zamietnutie tohto žalobného dôvodu ako nedôvodného.

Posúdenie Všeobecným súdom

87 Po prvé žalobkyňa na podporu prvého žalobného dôvodu založeného na porušení povinnosti odôvodnenia v podstate uvádza štyri tvrdenia spočívajúce v tom, že

napadnuté rozhodnutie neobsahuje po prvé odôvodnenie, pokiaľ ide o zákaz stratového predaja vyplývajúci z ustanovení článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách, po druhé osobitné odôvodnenie, pokiaľ ide o ustanovenia uvedeného článku 40, po tretie skutočnosť, ktorá by umožnila konštatovať, že zásada rovnosti zaobchádzania bola skutočne dodržaná, pokiaľ ide o uplatnenie toho istého článku 40, a po štvrté skutočnosť, ktorá by umožnila overiť a preskúmať, či právna úprava Spoločenstva v spojení s uvedeným článkom 40 bola skutočne uplatnená a dodržaná.

88 Vzhľadom na záver, ku ktorému dospel Všeobecný súd v bode 60 vyššie, podľa ktorého článok 40 belgického zákona o obchodných praktikách sa neuplatňuje na dotknuté verejné obstarávanie, treba hneď vylúčiť tieto štyri tvrdenia žalobkyne, pretože ich cieľom je preukázať, že napadnuté rozhodnutie porušuje povinnosť odôvodnenia v súvislosti s uvedeným článkom 40.

89 Po druhé treba uviesť, že žalobkyňa na jednej strane poukazuje na porušenie článku 18 kódexu dobrej praxe a na druhej strane na porušenie všeobecnej povinnosti odôvodnenia.

90 Je potrebné pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že kódex dobrej praxe nie je právnou normou, ale rezolúciou Parlamentu, ktorou sa mení a dopĺňa návrh, ktorý mu bol predložený Európskym ombudsmanom, a ktorá vyzýva Komisiu, aby predložila v tejto súvislosti legislatívny návrh (uznesenie Súdu prvého stupňa z 24. apríla 2007, Gorostiaga Atxalandabaso/Parlament, T-132/06, neuverejnené v Zbierke, bod 73). Uvedený kódex nie je preto pre Komisiu záväzným textom a žalobkyňa sa nemôže domáhať žiadneho práva na základe tohto kódexu.

91 Hoci žalobkyňa výslovne nepoukazuje na článok 253 ES, treba sa domnievať, že zo žaloby vyplýva, že v podstate mala úmysel poukázať na všeobecnú povinnosť odôvodnenia, ako je stanovená v tomto článku.

92 V prvom rade, pokiaľ ide o otázku, či napadnuté rozhodnutie je v súlade so všeobecnou povinnosťou odôvodnenia, ako vyplýva z článku 253 ES, treba najprv pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry povinnosť odôvodnenia závisí od povahy príslušného aktu a od kontextu, v akom bol prijatý. Odôvodnenie musí jasne a nepochybne vyjadrovať úvahy inštitúcie takým spôsobom, že na jednej strane umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia, aby mohli brániť svoje práva a preskúmať, či rozhodnutie je alebo nie je dôvodné, a na druhej strane umožní súdu, aby vykonal príslušné preskúmanie, pokiaľ ide o zákonnosť dotknutého aktu (rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1990, Delacre a i./Komisia, C-350/88, Zb. s. I-395, body 15 a 16; rozsudky Súdu prvého stupňa z 9. apríla 2003, Forum des migrants/Komisia, T-217/01, Zb. s. II-1563, bod 68, a Deloitte Business Advisory/Komisia, už citovaný v bode 28 vyššie, bod 45).

93 Ďalej v súlade s článkom 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia a článkom 149 ods. 2 vykonávacích pravidiel v predmetnej veci mala Komisia v maximálnej lehote pätnástich kalendárnych dní odo dňa prijatia písomnej žiadosti oznámiť žalobkyni dôvody zamietnutia jej ponuky a navyše, keďže ponuka žalobkyne bola prípustná, charakteristiky a pomerné výhody týkajúce sa úspešnej ponuky, ako aj meno úspešného uchádzača.

94 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že taký postup, aký je opísaný v článku 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia, ktorý jasne a nepochybne vyjadruje úvahy autora aktu, je v súlade s účelom povinnosti odôvodnenia uvedenej v článku 253 ES, tak ako je pripomenutý v bode 92 vyššie (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. júla 2007, Evropaïki Dynamiki/Komisia, T-250/05, neuverejnený v Zbierke, bod 69; pozri tiež v tomto

zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 1. júla 2008, AWWW/FEACVT, T-211/07, neuverejnený v Zbierke, bod 34 a tam citovanú judikatúru).

95 V predmetnej veci treba konštatovať, že Komisia vo svojom liste z 11. januára 2008 informovala žalobkyňu, že jej ponuka nebola vybraná, pretože nepredstavovala najlepší pomer kvality a ceny v zmysle zadávacej požiadavky uvedenej v súťažných podkladoch. Je preto potrebné konštatovať, že žalobkyňa bola v súlade s ustanoveniami článku 100 rozpočtového nariadenia a článku 149 vykonávacích pravidiel informovaná o presných dôvodoch zamietnutia jej ponuky.

96 Pokiaľ ide povinnosť Komisie oznámiť charakteristiky a pomerné výhody úspešnej ponuky, ako aj meno úspešného uchádzača, treba konštatovať, že v nadväznosti na žiadosť žalobkyne, ktorú predložila v súlade s ustanoveniami článku 149 ods. 3 tretieho pododseku vykonávacích pravidiel listom zo 16. januára 2008, Komisia zorganizovala zhodnocujúcu schôdzu, aby žalobkyni označila silné a slabé body jej ponuky v porovnaní s ponukou úspešného uchádzača.

97 Okrem toho treba uviesť, že listom z 29. januára 2008 Komisia na jednej strane žalobkyni poskytla meno úspešného uchádzača a na druhej strane v prílohe tohto listu jej zaslala zhrnutie zhodnocujúcej schôdze. Posledné uvedené zhrnutie predstavuje stručné poznámky, ktoré spresňujú kritériá určené na technické hodnotenie ponuky, ako aj získané hodnotiace známky za ponuku žalobkyne za každé uvedené kritérium a celkovú známku, ktorá z toho vyplýva. Z toho je zrejmé, že ponuka žalobkyne bola po technickom hodnotení na prvom mieste. Pokiaľ ide o finančné hodnotenie, v zhrnutí je spresnené, že toto hodnotenie vychádzalo zo zľavy z ceny výrobkov dodávateľa, ktorú ponúkali uchádzači. Na základe toho je uvedené, že ponuka žalobkyne sa umiestnila na druhom mieste s rozdielom 0,55 % v porovnaní s cenou navrhovanou v ponuke úspešného uchádzača. Zo zhrnutia zhodnocujúcej schôdze vyplýva, že po uplatnení požiadavky prijatej v tejto súvislosti ponuka úspešného uchádzača

predstavovala najlepší pomer kvality a ceny v porovnaní s ponukou žalobkyne, čo bolo dôvodom toho, aby bola vybraná ponuka úspešného uchádzača.

98 Pokiaľ povinnosť odôvodnenia aktu závisí, ako to už bolo zdôraznené v bode 92 vyššie, od kontextu, v akom bol prijatý, treba konštatovať, že informácie, ktoré v predmetnej veci poskytla Komisia žalobkyni v nadväznosti na jej list zo 16. januára 2008, jasne a nepochybne vyjadrujú jej odôvodnenie. Uvedené informácie preto dovoľujú na jednej strane žalobkyni poznať dôvody prijatého opatrenia, aby mohla brániť svoje práva a preskúmať, či napadnuté rozhodnutie je alebo nie je dôvodné a na druhej strane súdu Spoločenstva preskúmať zákonnosť uvedeného rozhodnutia.

99 V prejedávanej veci Komisia preto splnila všeobecnú podmienku odôvodnenia, ako vyplýva z článku 253 ES.

100 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvý žalobný dôvod treba zamietnuť.

101 Vzhľadom na závery uvedené v bodoch 80 a 100 vyššie, je potrebné zamietnuť návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia v plnom rozsahu.

B — *O návrhu na náhradu škody*

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

102 Subsidiárne sa žalobkyňa v prípade, keď predmet zákazky už bol vykonaný alebo v prípade, keď rozhodnutie nebude možné zrušiť, domáha priznania náhrady škody v súlade s článkami 235 ES a 288 ES. Komisia sa totiž mala svojím nezákonným konaním dopustiť chyby, čo zakladá jej zodpovednosť. Žalobkyňa ohodnotila výšku náhrady škody ex *aequo et bono* na 654 962,38 eura, čo zodpovedá hrubému zisku, ktorý by dosiahla, ak by jej bola zákazka zadaná. Všetky tvrdenia, výhrady a dôvody uvedené na podporu svojho druhého žalobného dôvodu na zrušenie podporujú návrh na náhradu škody, pričom ide o návrh, ktorý je dostatočne podložený.

103 Komisia sa domnieva, že návrh na náhradu škody musí byť prinajmenšom vyhlásený za nedôvodný.

2. *Posúdenie Všeobecným súdom*

104 V prvom rade treba konštatovať, že tretí bod návrhov uvedený v žalobe smerujúci k tomu, aby Všeobecný súd rozhodol, že nezákonné konanie Komisie predstavuje chybu, ktorou bola založená zodpovednosť Komisie, sa má vykladať v spojení s tretím bodom návrhov, ktorý smeruje k tomu, aby bola Komisia zaviazaná na zaplatenie škody. Ako to totiž výslovne vyplýva z dôvodov subsidiárne uvedených žalobkyňou

v jej žalobe, jej návrh na náhradu škody podľa článkov 235 ES a 288 ES je odôvodnený vzhľadom na skutočnosť, že Komisia sa svojím nezákonným konaním dopustila chyby, ktorou bola založená jej zodpovednosť.

105 V prvom rade je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES za nezákonné konanie jeho orgánov podlieha splneniu súhrnu podmienok, a to nezákonnosti konania vytýkaného inštitúciám, existencie škody a existencie príčinnej súvislosti medzi namietaným konaním a uvádzanou škodou (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005, FIAMM a FIAMM Technologies/Rada a Komisia, T-69/00, Zb. s. II-5393, bod 85 a tam citovanú judikatúru).

106 Keďže sú tieto tri podmienky vzniku zodpovednosti kumulatívne, postačuje na zamietnutie žaloby o náhradu škody nesplnenie jednej z nich bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky (pozri rozsudok Súdu prvého Stupňa z 13. septembra 2006, CAS Succhi di Frutta/Komisia, T-226/01, Zb. s. II-2763, bod 27 a tam citovanú judikatúru).

107 V prejednávanej veci treba uviesť, ako to vyplýva z dôvodov uvedených v bodoch 71 až 80 vyššie, že všetky tvrdenia, výhrady a dôvody uvedené žalobkyňou na podporu druhého žalobného dôvodu na zrušenie, o ktorý sa opiera, aby podporila svoj návrh na náhradu škody, boli preskúmané a zamietnuté. Rovnako, ako to vyplýva z dôvodov uvedených v bodoch 87 až 100 vyššie, všetky tvrdenia uvedené žalobkyňou na podporu prvého žalobného dôvodu na zrušenie boli preskúmané a zamietnuté. Nakoniec

treba konštatovať, že žalobkyňa neuvádza žiadnu inú formu nezákonnosti, ktorú by bolo možné zohľadniť v rámci preskúmania jej návrhu na náhradu škody. Za týchto podmienok zodpovednosť Spoločenstva nevzniká na základe údajnej nezákonnosti napadnutého rozhodnutia.

108 Keďže prvá z troch podmienok vzniku zodpovednosti Spoločenstva nie je splnená, treba návrh na náhradu škody zamietnuť ako nedôvodný.

109 Zo záverov uvedených v bodoch 101 a 108 vyššie vyplýva, že žaloba sa musí zamietnuť v plnom rozsahu.

**O trovách**

110 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

111 Keďže v danom príde žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

**1. Žaloba sa zamieta.**

**2. PC-Ware Information Technologies BV je povinná nahradiť trovy konania.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 11. mája 2010.

Podpisy

# Obsah

Právny rámec ..... II - 1546

A — Právna úprava Spoločenstva ..... II - 1546

B — Vnútroštátna práva úprava ..... II - 1552

Skutkové okolnosti ..... II - 1553

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 1555

Právny stav ..... II - 1556

A — O návrhu na zrušenie ..... II - 1556

1. O prípustnosti návrhu na zrušenie ..... II - 1557

a) O nedostatku záujmu žalobkyne na konaní ..... II - 1557

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1557

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1558

b) O bezpredmetnosti návrhu na zrušenie ..... II - 1559

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1559

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1560

2. O veci samej ..... II - 1560

a) O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 55 smernice 2004/18, ako aj článku 139 ods. 1 a článku 146 ods. 4 vykonávacích pravidiel v spojení s ustanoveniami článku 40 belgického zákona o obchodných praktikách ..... II - 1561

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1561

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1563

— O častiach druhého žalobného dôvodu založených na porušení smernice a belgického práva ..... II - 1563

— O časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení vykonávacích pravidiel. . . . . II - 1568

b) O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia. . . . . II - 1571

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 1571

Posúdenie Všeobecným súdom. . . . . II - 1572

B — O návrhu na náhradu škody . . . . . II - 1577

1. Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 1577

2. Posúdenie Všeobecným súdom. . . . . II - 1577

O trovách . . . . . II - 1579